

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego — Tribunale di Genova — Wykładnia dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, str. 43) — Powstanie stosunku pracy na czas nieokreślony w przypadku naruszenia przepisów dotyczących kolejnych umów — Możliwość uchylecia tych przepisów w przypadku umów o pracę w sektorze administracji publicznej

Sentencja

Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte w dniu 18 marca 1999 r., stanowiące załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że co do zasady nie sprzeciwia się ono uregulowaniu krajowemu, które w przypadku nadużycia przy wykorzystywaniu kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy na czas określony przez pracodawcę sektora publicznego wyklucza przekształcenie ich w umowy o pracę lub stosunki pracy na czas nieokreślony, podczas gdy przekształcenie to jest przewidziane w przypadku umów o pracę i stosunków pracy zawartych przez pracodawcę sektora prywatnego, jeżeli uregulowanie to zawiera inny skuteczny środek pozwalający na unikanie nadużyć i w razie potrzeby karanie ich przy wykorzystywaniu przez administrację publiczną kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy na czas określony.

(¹) Dz.U. C 156 z 12.06.2004.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — Fazenda Pública przeciwko Organon Portuguesa — Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

(Sprawa C-193/04) (¹)

(Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Dyrektywa 69/335/EWG — Zbycie udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością)

(2006/C 261/03)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fazenda Pública

Strona pozwana: Organon Portuguesa — Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 4 ust. 3, art. 10 lit. c) i art. 12 ust. 1 lit. e) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, str. 25) w brzmieniu dyrektywy Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 156, str. 23) — Zgodność z jej przepisami opłat wymaganych dla sporządzenia aktu notarialnego dokumentującego zbycie udziałów

Sentencja

Dyrektywę Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmienioną dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona przepisom krajowym, które przewidują w przypadku sporządzenia aktu notarialnego dokumentującego zbycie udziałów niezwiązane z podwyższeniem kapitału pobieranie opłat ustalanych w sposób zryczałtowany lub według wartości zbywanych udziałów.

(¹) Dz.U. C 156 z 12.6.2004.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 września 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Gerechtshof te Arnhem — Niderlandy) — N przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

(Sprawa C-470/04) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Artykuł 18 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 43 WE — Opodatkowanie bezpośrednie — Opodatkowanie potencjalnych zysków kapitałowych z istotnego udziału w kapitale zakładowym spółki w przypadku przeniesienia miejsca zamieszkania dla celów podatkowych do innego państwa członkowskiego)

(2006/C 261/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Arnhem

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: N

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te Arnhem — Wykładnia art. 18 WE i 43 WE — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Ciężar podatkowy wynikający z przeniesienia miejsca zamieszkania do innego państwa członkowskiego — Wykonywanie działalności gospodarczej w tym drugim państwie — Podatek dochodowy od potencjalnych zysków kapitałowych ze sprzedaży istotnego udziału, w postaci akcji, w kapitale zakładowym spółki — Ustanowienie zabezpieczenia w celu uzyskania odroczenia terminu płatności

Sentencja

- 1) Obywatel wspólnotowy, taki jak skarżący w postępowaniu przed sądem krajowym, który po zmianie miejsca zamieszkania mieszka w jednym państwie członkowskim, a który posiada wszystkie udziały lub akcje w spółkach mających siedzibę w innym państwie członkowskim, może powoływać się na art. 43 WE.
- 2) Artykuł 43 WE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wprowadzeniu przez państwo członkowskie systemu opodatkowania zysków kapitałowych w przypadku przeniesienia przez podatnika miejsca zamieszkania poza to państwo członkowskie, takiego jak system w sprawie będącej przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, który uzależnia udzielenie odroczenia terminu płatności tego podatku od ustanowienia zabezpieczeń i który nie uwzględnia w pełni utraty wartości, jaka może wystąpić po zmianie miejsca zamieszkania przez zainteresowanego, nieuwzględnionej przez przyjmujące państwo członkowskie.
- 3) Przeszkoda wynikająca z ustanowienia zabezpieczenia wymaganego z naruszeniem prawa nie może być usunięta ze skutkiem wstecznym przez samo zwolnienie tego zabezpieczenia. Forma aktu, na podstawie którego zabezpieczenie zostało zwolnione, nie ma żadnego znaczenia dla tej oceny. Jeżeli państwo członkowskie przewiduje zapłatę odsetek za zwłokę w przypadku zwolnienia zabezpieczenia wymaganego z naruszeniem prawa wewnętrznego, odsetki te są również wymagalne w przypadku naruszenia prawa wspólnotowego. Ponadto do sądu krajowego należy dokonanie oceny, zgodnie z wytycznymi podanymi przez Trybunał i z poszanowaniem zasad równoważności i skuteczności, czy dane państwo członkowskie ponosi odpowiedzialność za szkodę wynikającą z obowiązku ustanowienia zabezpieczenia.

(¹) Dz.U. C 31 z 5.2.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 września 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-484/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Dyrektywa 93/104/WE — Organizacja czasu pracy — Artykuł 17 ust. 1 — Odstępstwo — Artykuły 3 i 5 — Uprawnienie do minimalnych okresów wypoczynku dziennego i tygodniowego)

(2006/C 261/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i N. Yerrell, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Przedstawiciele: M. Bethell i E. O'Neill, pełnomocnicy, K. Smith, Barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 17 ust. 1 dyrektywy 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 307, str. 18) — Zakres odstępowstwa — Wprowadzenie w życie przepisów dotyczących okresów wypoczynku

Sentencja

- 1) Stosując do pracowników — których część czasu pracy nie jest mierzona lub wcześniej określona lub może być określona przez samego pracownika — odstępowstwa, o którym mowa w art. 17 ust. 1 dyrektywy Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy, zmienionej dyrektywą 2000/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 2000 r. oraz nie podejmując kroków niezbędnych do wprowadzenia w życie uprawnienia do wypoczynku dziennego i tygodniowego pracowników, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 17 ust. 1, 3 i 5 tej dyrektywy
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 31 z 05.02.2005